

Po motivih antičnih mitov

PREPOVEDANE LJUBEZNI

Koprodukcijska postavitev
LGL in Gledališča Konj

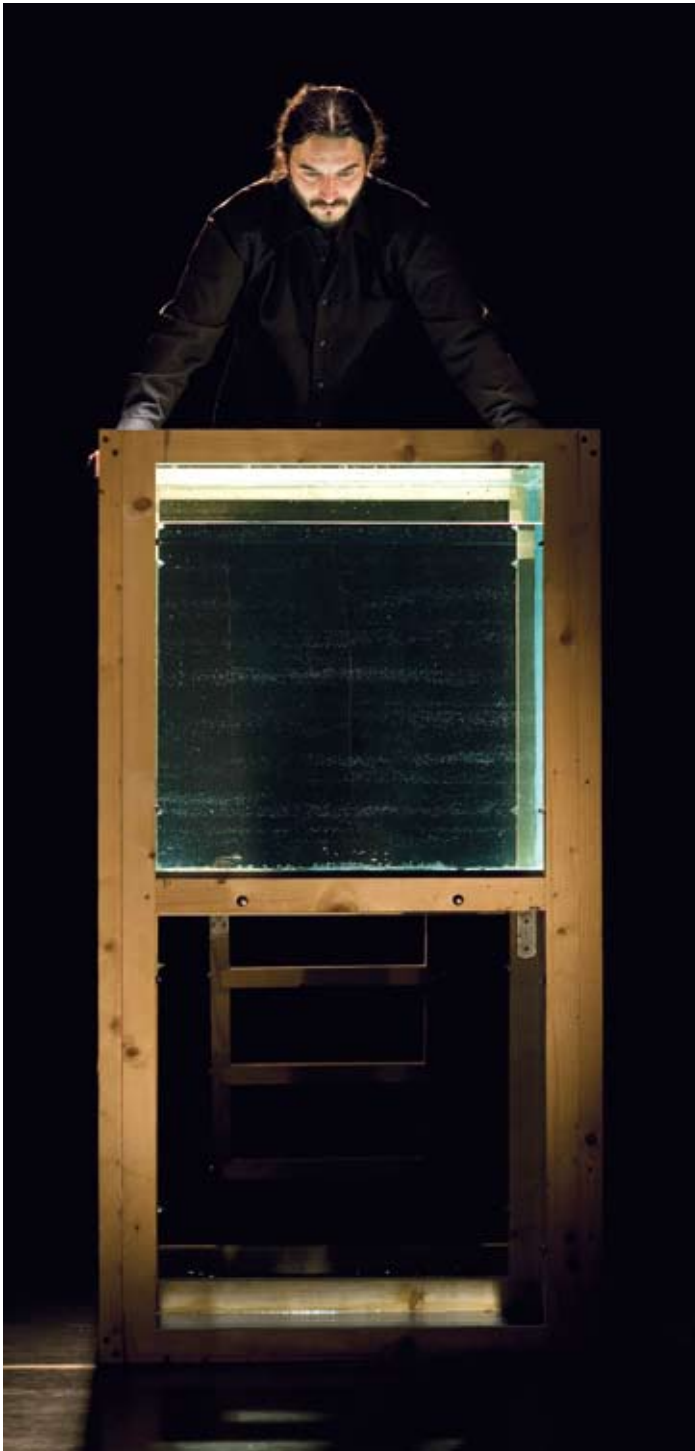
sezona
08/09

LUTKOVNO GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

GLEDALIŠČE
KONJ

Po motivih antičnih mitov
Prepovedane ljubezni

Koprodukcijska postavitev
Lutkovnega gledališča Ljubljana in Gledališča Konj
Veliki oder LGL
premiere: 29. maj 2009
sezona 2008/2009

priredba po motivih antičnih mitov: **Silvan Omerzu**
režija: **Silvan Omerzu**
likovna zasnova: **Silvan Omerzu**
avtor glasbe: **Mitja Vrhovnik Smrekar**
oblikovanje luči: **Miran Udovič**
tehnologija: **Žiga Lebar**

nastopajo:
Gašper Malnar
Asja Kahrmanović
Martina Maurič Lazar
Iztok Lužar
Brane Vižintin

tehnični vodja: **Jure Žnidaršič**
vodja predstave in tonski mojster: **Izidor Kozelj**
lučni mojster: **Miran Udovič**
scenski tehnik: **Alojz Milošič**
izdelava lutk in scene: **Silvan Omerzu, Žiga Lebar,**
Iztok Hrga

Prepovedane ljubezni

Po motivih antičnih mitov

(Narcis, Pigmalion, Pazifea, Dedal in Ikar)

Predstava o obsedenosti, o pogubnih strasteh, o odpovedi bogu, o tem, kako hoče človek postati bog in o ljubezni, ki se je rodila zato, da bo umrla, je zasnovana kot preplet animacije, igre in igre z masko. →

Osrednji element postavitve je velik steklen akvarij, nekakšen vodni stolp (studenec), ki nam daje življenje, ali tolmun, ki nas vleče v skrivnostne globine.

Okoli akvarija kot planeti okoli Sonca krožijo leseni kubusi na kolescih, na katerih se dogaja prava drama z majhnimi lesenimi lutkami in avtomati. Na kubusih pa se kot v umetniški delavnici ali laboratoriju sestavljajo nekatere od lutk in avtomatov.

Na vsaki strani odra visita platneni vreči, iz katerih se kot pri peščeni uri usiplje pesek. Kupa peska se med predstavo spremenita v gomili.

Gre za zgodbo o Narcisu, prelepem, a nesrečnem mladeniču, ki se zagleda v lastno lepoto, kot jo je videl na vodni gladini. Ko pa spozna absurdnost svoje neuresničljive strasti, uniči samega sebe. Vendar na mestu, kjer izgine njegovo telo, zraste roža.

Tu je še zgodba o skoraj mitološkem liku Dedalu, začetniku umetnosti, iznajditelju avtomatov in kipov bogov, ki jim je dal oči oziroma vid in jih tako oživil. Vendar je Dedal tudi zločinec, ki je zaradi ljubosumja umoril nečaka Talosa, za katerega se je govorilo, da je bolj nadarjen kot stric.

Potem je tu zgodba o kraljevi ženi, ki se je usodno zaljubila v prelepega belega bika, ki ga kralj ni hotel žrtvovati bogovom. Da bi se lahko z njim združila, ji je pomagal Dedal, ki je iz lesa naredil ogrodje kravjega trupa in čezenj napel usnje, na noge pa pritrnil kolesca. Umetno kravo je potisnil na pašnik in Pazifea se je namestila vanjo. Bik ni prepoznal razlike in jo je naskočil. Iz njune zveze se rodi pošast Minotaver. Da bi prikriili sramoto, ki jo je s svojo spretnostjo omogočil Dedal, Minos prav njemu naroči zgraditi labirint, kamor zaprejo Minotavra.

Ker Dedal skupaj z Ariadno pomaga Tezeju na begu iz labirinta, mu Minos prepove zapustiti Kreto. Da bi se rešil iz izgnanstva, Dedal zasnuje posebna krila, s pomočjo katerih s sinom Ikarom zapustita Kreto. Vendar se polet zaradi Ikarove želje po nebesnih višavah zanj konča tragično.

In zgodba o umetniku, ki se je zaljubil v svojo umetnico. Izdelal je lutko, ki je bila tako pristno upodobljena, da je verjel, da je živa. Objemal jo je in poljubljal in mislil, da mu poljube vrača. Ves raznežen ji je dvoril z darili, jo oblačil in ljubkoval. V ozadju pa je skrita misel, da je v umetniku stvariteljska sila, ki je lastna le bogovom.

Silvan Omerzu

Silvan Omerzu, rojen leta 1955 v Brestanici, je po študiju na Pedagoški akademiji v Ljubljani začel delati v Lutkovnem gledališču Ljubljana. Leta 1983 je prejel štipendijo za študijsko bivanje v Pragi, kjer je končal specializacijo iz lutkovne scenografije in oblikovanja lutk. Svojo avtorsko poetiko je najizraziteje uresničil v gledališču Konj, ki je uprizarjalo lutkovne predstave za odraslo občinstvo, in že s prvo, *Napravite mi zanj krsto*, leta 1993 osupnilo slovensko gledališče. Prve predstave so bile dionizično razvratne, kopale so se v črnem, obešenjaškem in obscenem humorju in v imenu razvpitih brezsrarnežev *Dona Juana*, *Kralja Ubuja* in *Dona Cristobala* združevale lascivnost s plemenitostjo, pogrošnost z estetskim, tradicijo s sodobnostjo. Po letu 2000, v trilogiji *Zbogom, princ* po motivih flamskega dramatika in mistika Michela de Ghelderoda, *Peskar* in *Svetnik Krespel* po motivih Hoffmannovih grozljivih zgodb ter po predstavah Kleist, nastali po korespondenci Heinricha von Kleista, in *Hiša Marije Pomočnice* po romanu Ivana Cankarja, so

se Omerzujeve groteskne lutke prelevile v prefinjene asketske figure, ki se nič več ne rogajo svetu in samim sebi, temveč vtkane v mrežo usode premišljajo o smislu življenja ter o magiji smrti, čisti umetnosti in božanski popolnosti, o skrivnosti stvarjenja.

Silvan Omerzu je v letih od 1994 do 1996 redno sodeloval tudi z osrednjim lutkovnim gledališčem Minor v Pragi. Poučeval je na Gledališki in lutkovni šoli v Ljubljani, bil je likovni urednik revije Lutka. V tem času se je ukvarjal tudi s slikarstvom, grafiko, risbo, ilustracijo, keramiko in oblikovanjem plakatov. Razstavljal je na petindvajsetih samostojnih razstavah, sodeloval na petdesetih skupinskih razstavah doma in v tujini ter soustvaril devetnajst predstav. Za svoje delo je prejel deset mednarodnih in devet nagrad v Sloveniji, med njimi nagrado Prešernovega sklada.

Mitja Vrhovnik Smrekar

Mitja Vrhovnik Smrekar, rojen leta 1966 v Ljubljani, piše glasbo za gledališče in film od konca 80ih let, ko po nedokončanem študiju na Fakulteti za računalništvo v Ljubljani z Matjažem Pograjcem prične sodelovati v skupini Betontanc. V začetku piše glasbo predvsem za gibalno in plesno gledališče, največ pa se nauči od glasbenikov, s katerimi sodeluje: godalni kvartet Enzo Fabiani, mentorja Yossij Gutman, Dunja Vejzović in drugi. Osem let je bil mentor za glasbo na Gledališki in lutkovni šoli v Ljubljani.

Napisal je glasbo za osemdeset gledaliških predstav, dvanajst celovečernih filmov, dva mjuzikla in komorno opero Ime na koncu jezika, po libretu Milana Jesiha. V zadnjem času veliko sodeluje z Ivico Buljanom in Matejo Koležnik. Za svoje delo je prejel srebrno Vegovo priznanje, zlato ptico, tri nagrade Borštnikovega srečanja in Maruličevo nagrado.

Izdal je šest samostojnih plošč (Betontrack, Ko zaprem oči, Ekspres ekspres, Ime na koncu jezika, Jebiga in Sladke sanje). Igra tolkala v skupini Bossa de novo.

Gledališče Konj

Gledališče Konj je bilo ustanovljeno leta 1993 in je že na začetku svojega delovanja dodobra pretreslo slovensko lutkarsko sceno. Njegove prve predstave, polne neizprosnega črnega humorja, grotesknh likov iz bogate zakladnice lutkarske zgodovine, in vselej aktualne teme, ki se naslanjajo ob najnižjih človeških strasteh in se iz njih brez kakršnegakoli plehkega moraliziranja sproščeno norčujejo, so bile za javnost, nevajeno tako direktnega pristopa, naravnost šokantne. Njihovi liki so morilci, kurbe, pohotneži, požrešni vladarji, ki na odru neusmiljeno pobijajo vse, kar jim kot prepreka stoji na poti za dosego cilja. Diabolična likovna podoba teh predstav je v čudovitem sozvočju z groteskno tematiko.

Po letu 2000 je v predstave gledališča Konj vnesena tudi nova dimenzija poetike. Predstave so zazrte onstran, v metafizične dimenzije, lutke pa se iz groteskne karikiranosti prelevijo v asketsko izčiščene skulpture. S svojimi predstavami je gledališče Konj gostovalo na festivalih v Evropi in Ameriki ter prejelo številne nagrade tako v Sloveniji kot v tujini.

Lutkovno gledališče Ljubljana

Krekov trg 2, 1000 Ljubljana

telefon: 01 3000 970

faks: 01 3000 980

e-pošta: info@lgl.si

spletna stran: www.lgl.si

Blagajna LGL

informacije: www.lgl.si

telefon: 01 3000 982, 080 2004

Blagajna je odprta

od ponedeljka do petka med 16. in 18. uro,

v soboto med 10. in 12. uro

ter uro pred predstavo.

Kartica KU KU

vam omogoča nakup vstopnic prek interneta.

Vstopnice za tekoči mesec si lahko zagotovite

v predprodaji.

Gledališki list, sezona 2008/09
izdalo: Lutkovno gledališče Ljubljana
za izdajatelja: Marjan Gabrijelčič
odgovorna urednica: Jelena Sitar Cvetko
urednica: Lidija Franjič
lektorirala: Tatjana Stanič
fotografije: Žiga Koritnik
oblikovanje: Špela Goltes
tisk: M-Grafika d.o.o.
naklada: 300 izvodov

Poleg Ministrstva za kulturo Republike Slovenije in Mestne občine Ljubljana
— Oddelka za kulturo nam omogočata uresničevanje programov še:

 KD Življenje

Prijatelji in podporniki
Lutkovnega gledališča Ljubljana

